

3 Types of Engineers

سه نوع مهندس در جهان وجود دارد

در زندگی، ما معمولاً خودمان را در موقعیت انتخاب کردن می یابیم. درست امروز صبح، من باید انتخاب می کردم که با ماشینم سر کار بروم یا ماشینی را کرایه کنم. سپس باید انتخاب می کردم که برای خودم آمریکانو یا کاپوچینو درست کنم. در ادامه، من باید بین سالاد یا ساندویچ برای ناهار یکی را انتخاب می کردم. پس از رسیدن و برگشت به خانه نیز بین چرت زدن و مستقیم به باشگاه رفتن باید تصمیم گیری کنم.

ما در انتخاب گزینه ها آزاد هستیم - که این جزئی از انسان بودن در این دوره و سن و سال است؛ اما جدا از اینکه چه بخوریم، چه بنوشیم، چگونه به اداره برویم و اینکه ورزش کنیم یا نه شاید مهمترین انتخابی که باید انجام دهیم این است که از زندگی خود چه چیزی بسازیم. آیا می خواهیم نقشی فعال برای تغییر جهان داشته باشیم؟ آیا می خواهیم درحاشیه بوده و تماشا کنیم که بقیه مردم این کار را انجام دهند؟ یا اینکه می خواهیم هرگز به چیزی توجه نکنیم؟

من در اغلب و در سخنرانی های عمومی ام در کنفرانس های مهندسی، همیشه یخ جلسه را با گفتن اعتقادم به حضار درباره اینکه مهندسان، شامل مهندس برق، مکانیک، عمران، الکترونیک، یا شیمی (البته این فهرست خیلی طولانی تر است) قهرمانان اصلی این جهان هستند، می شکم؛ اما شاید باید نظرم را روشن تر بگویم. من به شما خواهم گفت چرا این عقیده را دارم.

من در صنعت مهندسی، بیش از ۱۸ سال با بیش از صد مهندس با محدوده وسیعی از تخصص ها کار کرده ام. براساس تجربه، من می توانم بگویم که در واقع سه نوع مهندس وجود دارند:

۱. مهندسانی که باعث می شوند اتفاقات به وقوع بپیوندند.
۲. مهندسانی که تماشا می کنند اتفاقات به وقوع بپیوندند.
۳. مهندسانی که می گویند: «چه مزخرفی اتفاق افتاد؟»

کار با مهندسانی که باعث می شوند اتفاقات به وقوع بپیوندند، یک لذت است. آنها همیشه کنجکاو هستند و همواره در پیگیری راه حل ها، فعال هستند، نه تنها برای مشکلات مهندسی موجود، بلکه برای دشوارترین چالش های جهان. آنها برای توضیح ایده های خود اعتماد به نفس دارند و از انتقاد فرار نمی کنند. آن ها اهداف بی باکی دارند که در هر وظیفه ای جسور، بلندهمت و شجاع هستند. بیشتر عمل کننده هستند نه شعاردهنده: آنها با وظایف و کالتی راضی نیستند؛ آنها وظایف را خودشان انجام داده و راه صحیح را به هم قطاران خود نشان می دهند. آن ها سستی نمی کنند: آنها از نوع رفتن تا رسیدن به هدف می باشند و استعداد طبیعی برای فرصت های عالی دارند. آن ها ثابت قدم هستند، اما همیشه برای رسیدن به ارتفاعات بیشتر بلندپرواز هستند. باوجود این، آن ها واقع بین بوده و همیشه بر انجام کامل اهدافشان متمرکز هستند. افرادی مانند Larry Page، Michael Bloomberg، Jack Welch، Sergey Brin و Elon Musk تعدادی از مهندسان قابل توجه هستند که در یک زمان رویا پرداز و فاعل هستند. آنها باعث می شوند اتفاقات به وقوع بپیوندند. در هر پروژه یا وظیفه، آنها یا راهی را پیدا می کنند یا راه را به وجود می آورند. من آنها را «قهرمانان مهندسی» می نامم.

مهندسانی که تماشا می کنند که وقایع به وقوع بپیوندند، همیشه ترجیح می دهند که در حدود بدون ریسک فعالیت کنند. این به خاطر کمبود استعداد یا IQ پایین آنها نیست. در واقع بسیاری از آنها نمایه های درخشان و مهارت های مهندسی زیادی دارند. باین حال، این مهندسان همیشه به صورت ایمن فعالیت می کنند، روحیه انجام کاری پرمعنا را ندارند، ایستادگی کافی برای به جا گذاشتن یک اثر را نداشته و تنها دنیا را تماشا می کنند که ادامه می یابد. آن ها معمولاً در جلسات ساکت هستند و تقریباً همیشه با ایده های دیگران موافقت می کنند (نمی دانم که واقعا این کار را انجام می دهند یا تنها می خواهند از بحث خودداری کنند). آنها همیشه آماده هستند که نشانی را دریافت کنند اما هیچگاه آغازگر آن نیستند. آن ها دقیقاً بی میل نیستند بلکه به نظر می رسد برای فراتر رفتن از توانایی هایشان کمبود انگیزه دارند. برای من، آن ها شبیه پرنده گانی هستند که بر روی شاخه ای نشسته اند، از ترس سقوط به زمین مردد است که برای پرواز کردن تلاش کند.

مهندسانی که فقط از خود میپرسند چه اتفاقی افتاده است، مهندسان ناراحت کننده ای می باشند. از آن ها خواهید شنید که می گویند: «چه مزخرفی اتفاق افتاد؟» کار کردن با آن ها مثل کشیدن دندان است. آن ها معمولاً در جلسات بی حوصله هستند و غالباً جدا شده از واقعیت به نظر می رسند. آنها همیشه در همه چیز منفی نگر هستند و همیشه زمانی که وظیفه ای به آنها محول می شود بهانه های آماده ای دارند. آن ها مهندسان تنبل، کند، سست و بی حالی هستند که غالباً از آن ها می شنوی که می گویند "نه ما نمی توانیم آن را انجام دهیم!" آنها مهندسانی هستند که قبل از اینکه حتی جنگی آغاز شود تسلیم هستند. به نظر نمی رسد که آن ها توجهی داشته باشند که مهندسان دیگر در شغلشان در حال برتری جستن هستند؛ آن ها با اعتدال دشمنی می کنند و همیشه حال و هوای سهل انگارانه دارند. من مطمئنم شما فردی را که این کاراکتر «احمقانه» را دارد می شناسید.

همان طور که در قسمت فوق گفتم، من این فرصت را دارم که نظر خود را به روشنی بیان کنم. تمامی مهندسان این شایستگی را ندارند که قهرمانان واقعی این جهان نامیده شوند. قهرمانان واقعی مهندسانی هستند که کمک به شکل گیری آینده می کنند. آن ها مهندسانی هستند که کمک به برطرف کردن موانع رشد اجتماعی و اقتصادی کشورها می کنند. کسانی هستند که زندگی را برای تمام بشریت آسان تر و بهتر می سازند. کسانی هستند که میراثی را برای نسل های بعدی می گذارند که از آن لذت ببرند. قهرمانان واقعی مهندسی در حال ایجاد تاثیری هستند که جنبشی اجتماعی برای مبارزه با فقر را ایجاد می کند؛ صنعت غذا را برای جنگ با

گرسنگی دوباره مهندسی می کنند؛ ترکیب شیمیایی را برای جنگ با بیماری ها مهندسی می کنند و مصالحی را می سازند که توانایی پیشرفت بشریت را دارند. آنها فقط ساختمان های بلند، نیروگاه های برق بزرگ، آزمایشگاه های شیمیایی یا موتورهای مکانیکی نمی سازند، این مهندسان به مردم روحیه می بخشند چرا که آن ها کاری را صحیح انجام داده اند. (آنها کاری را انجام داده اند و این کار صحیح ترین کار بوده است). آنها مانند یک آهنربای قدرتمند هستند که شما باید به هدف آنها اتصال پیدا کنید.

در صورتی که ما بتوانیم یک پیراهن آبی را از قرمز یا آجور را از شراب انتخاب کنیم شاید ما بتوانیم انتخاب کنیم که باعث وقوع اتفاق شویم، نه اینکه در یک طرف بنشینیم یا چشمی کور را به همه جا بچرخانیم.

پس بگذارید از شما بپرسم، شما کدام نوع مهندس هستید؟ آیا باعث می شوید اتفاقات به وقوع بپیوندند ... وقوع اتفاقات را تماشا می کنید ... یا اینکه هیچ اطلاعی ندارید که چه اتفاقی افتاد؟

مترجم: علی برزگر

منبع:

<http://www.gineersnow.com/details/there-are-three-types-of-engineers-in-the-world>